

P7_TA(2012)0011

Försörjningskedjan för insatsvaror inom jordbruket

Europaparlamentets resolution av den 19 januari 2012 om försörjningskedjan för insatsvaror inom jordbruket: uppbyggnad och konsekvenser (2011/2114(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2011, ”Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans”¹,
- med beaktande av sin resolution av den 7 september 2010, ”Skäliga inkomster för jordbrukare: en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa”²,
- med beaktande av sin resolution av den 18 januari 2011 om erkännande av jordbruket som en strategisk sektor inom ramen för livsmedelsförsörjning³,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011, ”Proteinbristen i EU: vilka lösningar finns det på detta långvariga problem?”⁴,
- med beaktande av OECD:s preliminära rapport från maj 2011 om en strategi för grön tillväxt för livsmedel och jordbruk⁵,
- med beaktande av uppgifter från Eurostat om konsumentprisindex för produktionsmedel inom jordbruket (insatskostnader) och konsumentprisindex för jordbruksprodukter (producentpriser)⁶,
- med beaktande av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som fastställer särskilda förfaranden för de yttersta randområdena,
- med beaktande av den tredje framtidsstudien från Ständiga kommittén för jordbruksforskning (SCAR) om hållbar livsmedelskonsumtion och livsmedelsproduktion i en värld med begränsade resurser (februari 2011)⁷,
- med beaktande av den globala rapporten om jordbruket vid en skiljeväg från IAASTD (den internationella utvärderingen av den roll som kunskap, vetenskap och teknik inom jordbruket spelar för utvecklingen),
- med beaktande av Gemensamma forskningscentrumets rapport ”Low input farming

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0297.

² EUT C 308 E, 20.10.2011, s. 22.

³ Antagna texter, P7_TA(2011)0006.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2011)0084.

⁵ <http://www.oecd.org/dataoecd/38/10/48224529.pdf>

⁶ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database

⁷ <http://ec.europa.eu/research/agriculture/conference/pdf/feg3-report-web-version.pdf>

- systems: an opportunity to develop sustainable agriculture” från 2008¹,
- med beaktande av Gemensamma forskningscentrumets rapport ”Consequences, opportunities and challenges of modern biotechnology in Europe” från 2007,
 - med beaktande av Gemensamma forskningscentrumets rapport ”Compendium of reference methods for GMO analysis” från 2010,
 - med beaktande av Gemensamma forskningscentrumets rapport ”Impacts of the EU biofuel target on agricultural markets and land use: a comparative modelling assessment” från 2010,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel²,
 - med beaktande av kommissionens lagstiftningsförslag om reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken av den 12 oktober 2011: (KOM(2011)0625, KOM(2011)0627, KOM(2011)0628, KOM(2011)0629, KOM(2011)0630 och KOM(2011)0631 samt förslaget till förordning om en samlad marknadsordning,
 - med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0421/2011), och av följande skäl:
- A. De mycket instabila priserna på jordbruksråvaror och insatsvaror har lett till att jordbrukens inkomster och jordbrukarnas långsiktiga investeringar blivit osäkrare, särskilt i isolerade områden, bergsområden, öregioner och de yttersta randområdena, där avstånd och isolering leder till högre extrakostnader, vilket inverkar negativt på jordbrukarnas inkomster i dessa områden.
 - B. De totala insatskostnaderna för EU:s jordbrukare gick enligt Eurostat i snitt upp med nästan 40 procent mellan 2000 och 2010, medan producentpriserna i snitt ökade med mindre än 25 procent. Under samma årtionde gick insatskostnaderna upp med 60 procent för energi och smörjmedel, nästan 80 procent för konstgödsel och jordförbättringsmedel, över 30 procent för djurfoder, omkring 36 procent för maskiner och annan utrustning, nästan 30 procent för utsäde och förökningsmaterial och nästan 13 procent för växtskyddsprodukter, vilket tydligt visar att det finns ett behov av att förenkla jordbrukarnas tillgång till billigare insatsvaror, framför allt från världsmarknaden.
 - C. Högre livsmedelspriser leder inte automatiskt till högre inkomster för jordbruken, främst på grund av att jordbrukets insatskostnader ökar snabbt samtidigt som skillnaden mellan producent- och konsumentpriser växer.
 - D. Högre produktionskostnader och svårigheter att fördela dem längs hela livsmedelsdistributionskedjan kan på kort sikt äventyra vissa företags överlevnad och förstöra produktionsstrukturen i flera medlemsstater, vilket kommer att förvärra

¹ http://agrienv.jrc.ec.europa.eu/publications/pdfs/LIFS_final.pdf

² EUT L 309, 24.11.2009, s. 71.

problemet med handelsbalansen när det gäller importen och beroendet av de instabila priserna på de externa marknaderna.

- E. Konsumenterna drabbas också av detta eftersom producenterna inte lyckas överföra de exponentiellt stigande produktionskostnaderna på de stora distributörerna, som i sin tur överför ökningen på konsumenten, med stora vinstmarginaler.
- F. Insatspriserna kommer sannolikt att pressas upp ytterligare till följd av resursbrist och ökad efterfrågan på livsmedel i tillväxtländerna och politiska åtgärder som gör det svårare för EU:s jordbrukare att få tillgång till billigare foder från världsmarknaden.
- G. Livsmedelsproduktionen kan med jämna mellanrum hotas av olika faktorer som skadedjur och sjukdomar, minskad tillgång till naturresurser samt naturkatastrofer.
- H. Jordbruket i EU är för närvarande mycket beroende av import av insatsvaror – främst fossila bränslen, men även djurfoder och jordförbättringsmineraler som det råder brist på, t.ex. fosfat – och därför är sektorn sårbar för prishöjningar. Detta har gett upphov till stor oro i fråga om EU-jordbrukarnas konkurrenskraft, särskilt inom djuruppfödningsektorn.
- I. Den nuvarande prisvolatiliteten har en europeisk och en internationell dimension. Det är därför nödvändigt att finna en specifik lösning på gemenskapsnivå för livsmedelskedjan, med tanke på dess strategiska betydelse i EU. I internationella sammanhang krävs det redan överenskommelser på G20-nivå.
- J. EU blir alltmer beroende av de produktionsfaktorer som krävs för att jordbruket i unionen ska fortleva. Det är därför nödvändigt att snabbt minska detta beroende genom investeringar och politiska beslut, så att EU kan bli mer självförsörjande i fråga om livsmedel.
- K. EU är i hög grad beroende av import av fossila bränslen. Ökad resurseffektivitet är centralt för Europa 2020-strategin och för kommissionens färdplan för ett resurseffektivt Europa.
- L. Jordbruksproduktionen i EU är till stor del oljeberoende, och för livsmedelsförsörjningskedjan är det av central vikt att detta bränsle är tillgängligt till ett rimligt pris. Den globala oljeproduktionen förväntas börja minska med i genomsnitt 2–3 procent per år.
- M. Högre råoljepriser hänger ofrånkomligt samman med ökade insatskostnader för jordbruken. Det leder till högre priser på energi, foder och gödsel, vilket i sin tur påverkar den globala livsmedelsproduktionen.
- N. Tillverkningen av gödsel är helt beroende av lätt tillgång till fosfatsten. Råvarupriset på fosfatsten ökade med 800 procent 2007/2008 och tillgången kan nå en toppnivå 2033–2035 för att därefter bli alltmer begränsad.
- O. Särskilt inom djuruppfödningsektorn ökar kostnaderna också på grund av allt högre fytosanitära krav, djurskydds krav, miljöskydds krav, hygienkrav och krav som avser livsmedelssäkerhet, vilket i sin tur innebär att EU-producenternas konkurrenskraft kommer att minska ytterligare jämfört med producenter i tredjeländer, som inte måste uppfylla dessa stränga krav.

- P. EU har fastställt stränga standarder för livsmedelssäkerhet, miljöskydd och hälsoskydd, vilket påverkar tidsåtgången och kostnaderna för att utveckla nya metoder och verktyg såväl uppåt som nedåt i livsmedelskedjans produktionsled.
- Q. Konsumenterna förleds på grund av sin minskade köpkraft att allt oftare välja produkter av lägre kvalitet och sämre säkerhet än dem som produceras i EU, och produkter som inte kan spåras, särskilt inom köttsektorn.
- R. I genomsnitt använder jordbrukssektorn 42 procent av det vatten som levereras i Europa (Grekland 88 procent, Spanien 72 procent, Portugal 59 procent). Kostnaderna för bevattning, kanalisering av vatten i våtmarksregioner och dränering har ökat avsevärt till följd av insatserna för att göra bevattningstekniken mer effektiv. En del av det vatten som används inom jordbruket återgår dock till den naturliga vattencykeln.
- S. Priset på jordbruksmark och arrendekostnaden påverkar direkt jordbrukets lönsamhet och möjligheten för unga jordbrukare att etablera sig inom jordbrukssektorn.
- T. Marknadskoncentrationen av leverantörer av insatsvaror till jordbrukssektorn är mycket hög, eftersom sex företag kontrollerar nästan 75 procent av marknaden för jordbrukskemikalier och tre företag kontrollerar över 45 procent av marknaden för utsäde. Denna koncentration bidrar till att hålla utsädespriserna höga och har en mycket negativ effekt på skördarnas mångfald. Jordbrukarnas medverkan i utvecklingen av pristendenserna är dessutom begränsad. Hög marknadskoncentration råder inte bara i de tidigare leden i produktionskedjan utan även inom livsmedelshandeln, vilket ytterligare ökar kostnadstrycket på jordbrukssektorn.
- U. Lönsamheten och konkurrenskraften för småskalig produktion (odling av grödor av mindre betydelse) påverkas på ett oproportionerligt sätt av rättsliga och strukturella förändringar i insatsindustrierna. Dessa förändringar måste därför analyseras närmare.
- V. Höjda bränsle-, gödsel- och foderpriser är den främsta orsaken till att kostnaderna ökat för jordbrukarna.
- W. Med tanke på de extrema svängningarna i priserna på jordbruksprodukter i hela livsmedelskedjan och därmed relaterad finansiell spekulation är insyn i tidigare led av livsmedelskedjan också viktig för att öka konkurrensen och bättre stå emot prisvolatiliteten.
- X. Det krävs långsiktiga investeringar i effektivare insats- och resursförvaltning inbegripet energi, jord, näringsämnen, vattenteknik, utsäde och jordbrukskemikalier för att man ska kunna svara på de nya ekonomiska och miljömässiga utmaningarna, bland annat inom ramen för Europa 2020-strategin. Rådgivningstjänster och institutionella förbättringar och innovationer som rör användningen av insatsvaror samt jordbrukarnas förhållningssätt och kunskaper är mycket viktiga för införandet av mer resurseffektiva, hållbara och innovativa jordbrukssystem.
- Y. Jäsning av flytgödsel är önskvärt med hänsyn till växtodlingen och miljön. Det krävs också incitament till användning av biomassa för energiproduktion, en åtgärd som dessutom bidrar till jordbrukens hållbarhet.
- Z. Inom jordbrukssektorn finns det en betydande potential för energi- och

kostnadsbesparingar genom bättre energieffektivitet, och besparingarna skulle kunna öka ytterligare genom att man till fullo utnyttjar potentialen hos lokal produktion av förnybar energi (särskilt vindkraft och solkraft, biomassa, biogas, biobränslen, användning av avfallsprodukter m.m.).

- AA. Diversifiering av grödor och växelbruk kan bidra till att mildra klimatförändringarna och medför en hållbar användning av konstgödsel och bekämpningsmedel.
- AB. Produktionen av proteinhaltiga baljväxter i EU och bättre vallbaserade produktionssystem skulle minska unionens proteinunderskott och beroende av importerat foder samt skulle kunna erbjuda jordbrukarna viktiga ekonomiska fördelar, men det kommer inte att vara en universallösning på de befintliga omfattande obalanserna i försörjningskedjan för insatsvaror inom jordbruket och det kommer dessutom att leda till minskad produktion av andra, mer resurseffektiva odlingsbara grödor.
- AC. Egenproducerat utsäde kan, under vissa omständigheter och för särskilda arter, utgöra ett alternativ till handelsutsäde.
- AD. Felaktig lagring och transport leder till att stora mängder jordbruksråvaror förstörs och måste hanteras som avfall och därmed inte längre kan användas som livsmedel eller djurfoder (FAO, "Global Food Losses And Food Waste", 2011).

Allmänna lösningar

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra insynen i insatspriserna inom jordbruket och garantera att konkurrensreglerna tillämpas och genomförs i alla tidigare och senare led i livsmedelsförsörjningskedjan.
2. Europaparlamentet efterlyser ökad kontroll och bättre analyser på EU-nivå och på global nivå av de ekonomiska grundläggande faktorer som förklarar höjda livsmedelspriser, främst samverkan mellan svängningar i utbud och efterfrågan, samt ökad samverkan mellan förändringar av priserna på energi, insatsvaror och livsmedelsprodukter.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förfina sin analys av orsakerna till de extrema svängningarna på marknaden och att eftersträva större klarhet angående samspelet mellan spekulation och jordbruksmarknaderna samt mellan energimarknaderna och livsmedelspriserna. Parlamentet betonar att detta måste göras som en del av arbetet med att förbättra regleringen av, öka insynen i och förbättra informationen om finansmarknaderna på global nivå och på EU-nivå, bland annat under den kommande översynen av direktivet om marknader för finansiella instrument och direktivet om marknadsmissbruk.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja effektivare jordbrukspraxis och bättre, hållbar förvaltning av resurserna inom jordbruket i syfte att skapa ett stabilt och produktivt jordbruk, minska insatskostnaderna och slöseriet med näringsämnen samt utöka nyskapandet, resurseffektiviteten samt effektiviteten och hållbarheten inom jordbrukssystemen. Parlamentet är övertygat om att detta skulle kunna ske inom ramen för det kommande europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket. Parlamentet betonar behovet av en integrerad strategi för jordbrukare som skapar balans inom alla områden av jordbruket (produktionen, miljön, lönsamheten och den sociala dimensionen).

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge ökat stöd till hållbart och produktivt jordbruk för att möta miljömässiga och livsmedelsrelaterade utmaningar samt se till att jordbruket förblir lönsamt och konkurrenskraftigt på världsmarknaden.
6. Europaparlamentet välkomnar det europeiska instrumentet för övervakning av livsmedelspriserna, som Eurostat har utarbetat, samt inrättandet av högnivåforumet för en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja, som bör omfatta tidigare led i sektorn för insatsvaror och som bör öka insynen i hur insatspriserna utvecklas samt bidra till bättre priser fritt gård. Parlamentet insisterar på att framstegen ska rapporteras med jämna mellanrum och att konkreta förslag ska läggas fram för och diskuteras med Europaparlamentet.
7. Europaparlamentet anser att primärproducenterna inte fullt ut kan gynnas av ökade producentpriser eftersom de hamnar mellan å ena sidan låga priser fritt gården på grund av bearbetarnas och återförsäljarnas starka ställning och å andra sidan höga insatspriser till följd av en ökad koncentration bland insatsvaruföretagen.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på ett bättre sätt utvärdera EU-lagstiftningens påverkan på det europeiska jordbrukets hållbarhet och konkurrenskraft. Parlamentet anser att hänsyn framför allt bör tas till kostnaderna för att följa lagstiftningen och de konsekvenser som detta får för tillgången till insatsvaror samt för priset på dessa insatsvaror.
9. Europaparlamentet uppmanar konkurrensmyndigheter på nationell nivå och EU-nivå att ta itu med missbruk av den dominerande ställning som innehas av jordbruksindustrins handelsföretag, livsmedelsdetaljister och insatsvaruföretag, samt att tillämpa unionens lagstiftning om konkurrensbegränsande samverkan, särskilt inom gödselsektorn, där jordbrukarna har oerhörda svårigheter att köpa in viktiga gödningsmedel. Parlamentet anser att EU:s konkurrensmyndigheter (GD Konkurrens etc.) därför bör genomföra en uttömmande utredning inom sektorn för att komma till rätta med alla konkurrensbegränsande metoder.
10. Europaparlamentet betonar att alla insatser på detta område kräver en objektiv och noggrann begreppsmässig definition i förväg av vad som är lagvidriga, illojala och konkurrensbegränsande förfaranden för att dessa ska kunna bli föremål för specifik lagstiftning och kontroll.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål genomföra en fördjupad undersökning av skillnaderna i synsätt mellan de 27 medlemsstaternas nationella konkurrensmyndigheter och politiska åtgärder för att främja lösningar som inbegriper alla parter i livsmedelsproduktionskedjan och som förhindrar att en part eller ett fåtal parter i kedjan för insatsvaror eller i produktionskedjan får en dominerande ställning, vilket ofta sker på jordbrukarnas bekostnad.
12. Europaparlamentet anser att det är viktigt att införa ett effektivt kontrollsystem för dessa förfaranden, endera via administrativa eller rättsliga åtgärder, och att skapa ett system för kommissionens utvärdering och kontroll av medlemsstaterna, samtidigt som man inför adekvata avskräckande sanktioner som tillämpas i rätt tid.
13. Europaparlamentet betonar också att det behövs ett unionsomfattande system för utbyte av information om bästa praxis när det gäller näringsämnen, energi och naturresurser

samt om förvaltningen av andra insatsvaror för att uppnå större effektivitet beträffande insatsvarorna.

14. Europaparlamentet vill att den nya gemensamma jordbrukspolitiken ska omfatta särskilda åtgärder till stöd för bättre och mer effektiv resursförvaltning och hållbara metoder, som minskar användningen av och kostnaderna för insatsvaror och förbättrar jordbrukarnas förmåga att anpassa sig till prissvängningar, däribland åtgärder som stöder korta insats- och livsmedelskedjor.
15. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i högre grad fokuserar på Europas bioekonomi och vill att en avsevärd andel av nästa forskningsramprogram ska öronmärkas för forskning och utveckling som hänför sig till effektiv användning och förvaltning av insatsvaror och ökad effektivitet inom jordbruket. Parlamentet betonar att forskningsresultaten måste översättas till verklig förbättring av jordbruksproduktionen genom utbildning och kapacitetsuppbyggnad för jordbrukarna. Parlamentet understryker vidare behovet av bättre samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn inklusive jordbrukarorganisationer i detta sammanhang, vilket bör leda till konkreta tillämpningar på området som kan förbättra och förnya produktionssystemet.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att titta närmare på den roll kooperativen och producentorganisationerna kan ha när det gäller att organisera kollektiva inköp av insatsvaror till jordbruken, i syfte att förbättra jordbrukarnas förhandlingsläge gentemot industrier i tidigare led.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre informera jordbrukare och konsumenter om behovet av effektivare förvaltning av energi, vatten och naturresurser i hela livsmedelskedjan, i syfte att begränsa slöseriet med resurser och livsmedel avsevärt.
18. Europaparlamentet framhåller att hållbar tillväxt är en av de främsta prioriteringarna i Europa 2020-strategin och att unionens beroende av fossila bränslen medför att den är sårbar för chocker på dessa marknader. Parlamentet uppmanar till vikt av att ersätta beroendet av ändliga resurser med tillräckligt stabila alternativ och att uppmärksamma balansen mellan att bevara livsmedelsproduktionen och främja produktionen av energi.

Energi

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja investeringar i energibesparingar och förnybar energiproduktion på gårdarna (vindkraft, solkraft, biomassa, biogas, jordvärme m.m.) eller i lokala partnerskapsprojekt (vindkraft, solkraft, biogas, jordvärme m.m.) som främjas av lokala aktörer, med särskild fokus på användning av avfall och biprodukter.
20. Europaparlamentet understryker betydelsen av gödselbearbetning, som inte bara ger förnybar energi utan även minskar miljöpåverkan och utgör konstgödselsättning i form av mineralkoncentrat. Parlamentet uppmanar kommissionen att i nitratdirektivet erkänna den bearbetade gödseln som konstgödselsättning så att den kan betraktas som en energikälla.
21. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att se till att offentliga åtgärder till stöd för biomassa och biobränslen, bland annat biogas, inte bidrar

till ohållbar konkurrens om resurser mellan livsmedelsproduktionen och energiproduktionen, som måste vara hållbar.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bidra till att generera nya intäkter för jordbrukarna genom att göra det lättare att integrera energi och värme som producerats av förnybara jordbrukskällor i privata och offentliga energisystem och energinät.
23. Europaparlamentet anser att effektiva åtgärder för energibesparingar och energiförvaltning på gårdarna och på lokal nivå bör göras tillgängliga i hela EU genom programmen för landsbygdsutveckling och de frivilliga miljöåtgärderna i den framtida gemensamma jordbrukspolitiken.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i förhållande till produktivitet och produktion analysera energikostnaderna inom de befintliga jordbrukssystemen samt de insatsleverantörer, bearbetningsindustrier och distributionssystem som är kopplade till dem, och i det sammanhanget ta hänsyn till energieffektivitet och användning av förnybara energikällor som svar på de nya utmaningarna.

Jordförbättringsmedel och växtskyddsmedel

25. I samband med reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 efterlyser Europaparlamentet effektiva åtgärder och incitament såsom diversifiering av grödor, inbegripet plantering av baljväxter och växelbruk anpassat till lokala förhållanden, eftersom sådana åtgärder bidrar positivt till att mildra klimatförändringarna samt främja markens och vattnets kvalitet liksom jordbrukarnas möjligheter att minska sina insatskostnader.
26. Europaparlamentet uppmanar dessutom kommissionen och rådet att införa investeringar i precisionsjordbruk i en frivillig EU-omfattande förteckning över miljöåtgärder som ska belönas inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, eftersom dessa innovativa verksamheter (t.ex. GPS-baserad markövervakning) har liknande positiva effekter på klimatförändringarna, på markens och vattnets kvalitet och på jordbrukarnas finanser (genom avsevärt minskad användning av gödsel, vatten, jordförbättringsmedel, växtskyddsmedel och bekämpningsmedel, vilket kommer att sänka insatskostnaderna för jordbrukarna).
27. Europaparlamentet betonar att EU:s jordbruksproduktion är beroende av import av fosfatsten för gödseltillverkning och att merparten av denna råvara utvinns i fem länder i världen. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med detta problem.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra återanvändning av näringsämnen (särskilt fosfater och kväve) från avfallsströmmar, under förutsättning att man noga undersöker hur de eventuellt kan användas, hanterar potentiellt skadliga ämnen på lämpligt sätt samt genomför strikta kontroller, och att i synnerhet uppmuntra återvinning av avfall i flera steg efter termisk användning. I detta sammanhang betonar parlamentet att flytgödsel som uppfyller kvalitetskraven i gödsellagstiftningen och som är avsedd att återanvändas som gödsel inte utgör avfall även om den först har genomgått jäsning i en jordbruksanläggning för framställning av biogas.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre utvärdera konsekvenserna av förlusten av växtskyddsprodukter för det europeiska jordbrukets konkurrenskraft och hållbarhet, och att framför allt undersöka huruvida de produkter som fortfarande är tillgängliga är ändamålsenliga samt hur priserna påverkas av att det finns färre konkurrerande produkter på marknaderna.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga hur den framtida lönsamheten för mindre grödor och mindre användningsområden kan ökas, samtidigt som man garanterar fullständig överensstämmelse och samstämdhet med den gemensamma jordbrukspolitiken och involverar alla aktörer i livsmedelskedjan.

Djurfoder

31. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att snarast lägga fram en rapport för parlamentet och rådet om möjligheterna att öka den inhemska produktionen av proteingrödor i EU. Parlamentet betonar att samtidigt som en ökad inhemsk produktion av proteingrödor kommer att medföra vissa fördelar kommer den med största sannolikhet inte att ha någon större inverkan på importen av foder från länder utanför EU. Parlamentet anser därför att man på kort sikt kommer att behöva undersöka andra sätt att ta itu med proteinbristen i EU och betonar framför allt den grundläggande betydelsen av sojaimport. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att dessa åtgärder inte äventyrar EU:s övergripande mål för säker livsmedelsförsörjning med avseende på produktivitet och produktionsnivåer.
32. Europaparlamentet betonar återigen att man inom den nya gemensamma jordbrukspolitiken bör införa lämpliga åtgärder och instrument till stöd för de jordbrukare som odlar proteingrödor, eftersom man därmed eventuellt kan minska unionens underskott av proteingrödor och prissvängningarna samtidigt som jordbruksmetoderna och markens bördighet förbättras.

Utsäde

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samband med den kommande översynen av förordning (EG) nr 2100/94 om gemenskapens växtförädlarrätt behålla möjligheten för jordbrukarna att i enlighet med artikel 14.1–2 i denna förordning använda utsäde som producerats och förädlats på gården, vilket ger ekonomiska, kulturella och miljömässiga fördelar och bidrar till mångfalden inom jordbruket. I detta sammanhang efterlyser parlamentet en rättvis och balanserad undersökning av både växtförädlarrätten och de nuvarande begränsningarna för användningen av utsäde som lagrats på gården, i syfte att förbättra och förenkla den rättsliga ramen samt säkerställa en lämplig balans mellan behovet av innovation och bevarandet och förstärkandet av grödornas mångfald samt förbättringen av utkomsten för små- och medelstora jordbruk.
34. Europaparlamentet noterar betydelsen av forskningsprojekt som undersöker odling av växtsorter som behåller sina egenskaper på lång sikt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att stödja sådana projekt samt främja åtgärder för att uppmuntra odlingen av lokala fodergrödor som lin, rågvete och vårvicker (*Vicia lathyroides*) etc.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att inrätta en europeisk fröbank för att lagra och bevara den genetiska mångfalden av växter, bekämpa förlusten av

biologisk mångfald och sammankoppla mångfalden av grödor med medlemsstaternas kulturarv.

36. Mot bakgrund av den kommande Rio+20-världskonferensen efterlyser Europaparlamentet ett nytt EU-initiativ om bevarande, hållbar utveckling och kvalitetsmarknadsföring av biologisk mångfald i jordbruket, i syfte att öka jordbrukets mervärde.

Markpriser och arrenden

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en undersökning av de effekter som arrenden och ökade kostnader för inköp av mark och arrenden har på jordbrukssektorn i medlemsstaterna.
38. Europaparlamentet betonar att rättigheter till samlat gårdsstöd, som grundas på historiska värden eller som kan förvärfvas utan land, kan köpas upp till höga värden av investerare och spekulanter och utnyttjas som en inkomstkälla i stället för till aktivt jordbruk. Parlamentet noterar att de snedvridningar som uppstår utgör en stor insatskostnad och ett inträdeshinder för nya jordbrukare och uppmanar därför kommissionen, parlamentet, medlemsstaterna och regionerna att vid reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken ta itu med dessa problem på lämpligt sätt och se till att stödrättigheter är tillgängliga för alla jordbrukare som tänker bedriva aktivt jordbruk.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en rapport om hur användning av mark för infrastrukturutveckling, bostadsbyggande och inrättande av isoleringszoner inverkar på jordbruksföretagens kostnadsbörda.

Vatten

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, som en del av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och ramdirektivet om vatten, arbeta för bättre bevattningssystem och vattendränerings- och vattenlagringssystem inom jordbruket som använder vattnet mer effektivt och som inkluderar bättre vattenlagringskapacitet för marken, utvinning av vatten i torra områden och vattendränering i våtmarker som metoder för att begränsa användningen av färskvatten och som en säkerhetsåtgärd mot förändrade nederbördsmonster till följd av klimatförändringarna.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta lösningar på dräneringsproblemet och då även ta hänsyn till faktorer som kraftig nederbörd, låglänta områden och uppdämt vatten.
42. Europaparlamentet uppmärksammar i detta avseende kommissionen på den positiva effekt som precisionsjordbruk har på vattenanvändningen (genom GPS-baserad övervakning av markförhållanden och väderprognoser) och vill att investeringar inom dessa områden och andra innovativa lösningar som minskar användningen av insatsvaror som vatten, gödsel och växtskyddsprodukter ska kunna täckas av miljövänliga alternativ i den framtida gemensamma jordbrukspolitiken.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra förvaltningen och omfördelningen av vattenrättigheter samt stärka jordbruksekosystem och blandat jord- och skogsbruk som har många funktioner.

44. Europaparlamentet efterlyser ökat stöd för utbildning av jordbrukare i fråga om effektiv vattenförvaltning, dränering och bevattning, däribland om praktiska verktyg för lagring av vatten och åtgärder för förebyggande av näringsämnesförluster, försaltning eller försumpning, samt bättre vattenprissättning och bättre vattenförvaltningssystem på lokal och regional nivå, i syfte att stoppa slöseriet med vatten och minska insatskostnaderna på lång sikt. Kontroller av vattenledningarna bör enligt parlamentet också uppmuntras, så att vattenförlusterna inte får för stor inverkan på arbetskostnaden och produktkvaliteten.

o

o o

45. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.